

वा० रा०

॥१०६॥

गमनप्रत्याशानिवृत्तये पुनःसावधारणानिवृत्तिमाह ॥ निवर्त्तस्वेति ॥ एतावत्पर्यन्तराजाज्ञयायानेनगमनंकृतं ॥ हि अतःपरं ममानेन नप्रयोजनं यतोरथंविहाय पञ्चामेवमहा वनंगमिष्यामोऽतस्त्वं सर्वथानिवर्त्तस्व ॥ १४ ॥ अभ्यनुज्ञातं प्रतिनिवृत्त्यैइतिशेषः ॥ १५ ॥ तदादौ लोकदृष्ट्याशोकापनुदवचनमाह ॥ नातीति ॥ सभ्रातृभार्यस्यतव प्रा कृतवत् क्षुद्रवद्वनेवासोयेनदैवेनकृतस्तदिदं देवं इहलोके केनाप्यतिक्रान्तं लंघितं अतोहृदयेमाशुचइत्यर्थः ॥ यद्वा तेवनवासोजातइतियदिदं इहलोके अयोध्यास्थलो

निवर्त्तस्वेत्युवाचैनमेतावद्विकृतंमम ॥ रथंविहायपञ्चांतुगमिष्यामोमहावनं ॥ १४ ॥ आत्मानंत्वभ्यनुज्ञातमवेक्ष्यार्तःससारथिः ॥ सुमं त्रःपुरुषव्याघ्रमैक्ष्वाकमिदमब्रवीत् ॥ १५ ॥ नातिक्रान्तमिदंलोकेपुरुषेणेहकेनचित् ॥ तवसभ्रातृभार्यस्यवासःप्राकृतवद्वने ॥ १६ ॥ नमन्येब्रह्मचर्येवास्वधीतेवाफलोदयः ॥ मार्दवार्जवयोर्वापित्वांचेद्व्यसनमागतं ॥ १७ ॥ सहस्रघववैदेत्याभ्रात्राचैववनेवसन् ॥ त्वंगतिंप्राप्स्यसेवीरत्रीन्लोकांस्तुजयन्निव ॥ १८ ॥ वयंखलुहतारामयत्त्वयाह्युपवंचिताः ॥ कैकेय्यावशमेप्यामःपापायादुःखभागिनः ॥ १९ ॥ इतिब्रुवन्नात्मसमंसुमंत्रःसारथिस्तथा ॥ दृष्ट्वादूरगतंरामंदुःखार्तेरुरुदेचिरं ॥ २० ॥ ततस्तुविगतेवाप्येसूतंस्पृष्टोदकंशुचिं ॥ रामस्तुमधुरंवाक्यंपुनःपुनरुवाचतं ॥ २१ ॥ इक्ष्वाकूणांत्वयातुल्यंसुहृदंनोपलक्षये ॥ यथादशरथोरजामांशोचेत्तथाकुरु ॥ २२ ॥

कमध्ये केनापिपुरुषेण नहृदिअत्यंतक्रान्तं स्वीकृतं सर्वासंमतमेवानोऽस्मदादीन्द्रोषेण मागृह्णीयाइतितात्पर्यं ॥ १६ ॥ किंच यदित्वामीदृशं व्यसनमागतं तदा ब्रह्मचर्यादिनि ष्फलमितिमन्ये ॥ १७ ॥ इदानीं रामंभगवंतंमत्वाह ॥ सहेति ॥ गतिमुत्कर्षं एकस्यैवत्रिलोकीजेतुर्जयेन पितृवाक्यपरिपालनेनच त्रीन्लोकान्जयन्निव ॥ एवंच तवायं व नवासोपि महाफलएव ॥ १८ ॥ वयंतु सर्वथापीडिताइत्याह ॥ वयमिति ॥ उपवंचिताः केचिद्वात्रावविदितगमनेन अहंबलान्निवर्तनेन एवंसर्वेत्यक्ताः ॥ १९ ॥ आत्मसमं अतिबुद्धिमन्मंत्रियोग्यं ॥ दूरगतमितिपाठे दूरदेशावस्थानवंतं निश्चित्य तत्समीपे दुःखार्तश्चिरंरुद ॥ २० ॥ स्पृष्टोदकमाचामंतं शुचिं पवित्रं ॥ २१ ॥ सुहृदंव्यसनापनोदकं ॥ यतएवमतोयथेत्यादि ॥ २२ ॥

अ० कां०

॥१०६॥